

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 164

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 7 martie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
162.	— Hotărâre privind depozitarea deșeurilor	102/34.	— Ordin al ministrului sănătății și familiei și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate privind aprobarea Strategiei pentru implementarea finanțării bazate pe caz în spitalele din România
165.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea Strategiei privind privatizarea societăților comerciale din turism, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 436/2001		
	12–13	310.	— Ordin al ministrului finanțelor publice privind prospectul de emisiune al certificatelor de trezorerie cu discount lansate în luna martie 2002
166.	— Hotărâre privind transmiterea unui imobil în proprietatea publică a comunei Trușești, județul Botoșani		15–16
	13		

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE privind depozitarea deșeurilor

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 54 pct. 2 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 426/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I Prevederi generale

Art. 1. — (1) Prezenta hotărâre are ca obiect stabilirea cadrului legal pentru desfășurarea activității de depozitare a deșeurilor, atât pentru realizarea, exploatarea, monitorizarea, închiderea și urmărirea postînchidere a depozitelor noi, cât și pentru închiderea și urmărirea postînchidere a depozitelor existente, în condiții de protecție a mediului și sănătății populației.

(2) Reglementarea acestei activități are drept scop prevenirea sau reducerea pe cât posibil a efectelor negative asupra mediului, în special poluarea apelor de suprafață, subterane, a solului, aerului, inclusiv a efectului de seră, precum și a oricărui risc pentru sănătatea populației, pe

întreaga durată de viață a depozitului, cât și după expirarea acesteia.

(3) Semnificația termenilor specifici utilizați este prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Prevederile prezentei hotărâri se aplică oricărui depozit definit conform lit. b) din anexa nr. 1.

Art. 3. — Prezenta hotărâre nu se aplică următoarelor activități:

a) împrăștierea pe sol, în scopul ameliorării calității sau fertilizării, a nămolurilor de la stațiile de epurare orășenești, a nămolurilor de dragare sau a altor tipuri de nămoluri similare;

b) folosirea unor deșeuri inerte la lucrări de reamenajare/restaurare, umplere sau pentru construcții în depozite de deșeuri;

c) depunerea nămolurilor de dragare nepericuloase în lungul apelor din care au fost extrase sau în albia râurilor;

d) depozitarea solului necontaminat sau a deșeurilor inerte rezultate în urma activităților de prospectare și extracție, a tratării și stocării resurselor minerale, precum și a celor din exploatarea carierelor.

Art. 4. — Depozitele se clasifică în funcție de natura deșeurilor depozitate, astfel:

- a) depozite pentru deșeuri periculoase;
- b) depozite pentru deșeuri nepericuloase;
- c) depozite pentru deșeuri inerte.

Art. 5. — (1) Deșeurile care nu se acceptă la depozitare într-un depozit sunt:

- a) deșeurile lichide;
- b) deșeurile explozive, corosive, oxidante, foarte inflamabile sau inflamabile, proprietăți ce sunt definite în anexa nr. I E la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 426/2001;
- c) deșeurile periculoase spitalicești sau alte deșeuri clinice periculoase de la unități medicale sau veterinare cu proprietatea H9, definită în anexa nr. I E la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 426/2001, și având categoria prevăzută la lit. A pct. 14 din anexa nr. I C la aceeași ordonanță de urgență;

d) anvelopele uzate întregi, excluzând anvelopele uzate tăiate și cele folosite ca materiale în construcții;

e) orice alt tip de deșeu care nu îndeplinește criteriile de acceptare, conform prevederilor anexei nr. 3.

(2) Autoritatea centrală pentru protecția mediului are obligația să elaboreze strategia națională privind reducerea cantității de deșeuri biodegradabile depozitate, care este parte integrantă din Strategia națională privind gestiunea deșeurilor. Strategia națională privind reducerea cantității de deșeuri biodegradabile cuprinde măsuri referitoare la colectarea selectivă, reciclarea, compostarea, producerea de biogaz și/sau recuperarea materialelor și energiei, astfel încât să se realizeze următoarele obiective:

a) cantitatea de deșeuri biodegradabile municipale depozitate se va reduce la 75% din cantitatea totală, exprimată gravimetric, produsă în anul 2001 și raportată în anul 2002, în maximum 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri;

b) cantitatea de deșeuri biodegradabile municipale depozitate se va reduce la 50% din cantitatea totală, exprimată gravimetric, produsă în anul 2001 și raportată în anul 2002, în maximum 8 ani de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri;

c) cantitatea de deșeuri biodegradabile municipale depozitate se va reduce la 35% din cantitatea totală, exprimată gravimetric, produsă în anul 2001 și raportată în anul 2002, în maximum 15 ani de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(3) Termenele prevăzute la alin. (2) lit. a), b) și c) se pot prelungi cu maximum 4 ani.

Art. 6. — (1) În depozitele de deșeuri periculoase este permisă numai depozitarea deșeurilor periculoase care îndeplinesc condițiile prevăzute în anexa nr. 3.

(2) În depozitele de deșeuri nepericuloase este permisă depozitarea următoarelor deșeuri:

- a) deșeuri municipale;
- b) deșeuri nepericuloase de orice altă origine, care îndeplinesc criteriile de acceptare a deșeurilor la depozitul pentru deșeuri nepericuloase stabilite în anexa nr. 3;
- c) deșeuri periculoase stabile, nereactive, cum sunt cele solidificate, vitrificate, care la levigare au o comportare

echivalentă cu a celor menționate la lit. b) și care îndeplinesc criteriile relevante de acceptare stabilite în anexa nr. 3; aceste deșeuri periculoase nu se depozitează în celule destinate deșeurilor biodegradabile nepericuloase, ci în celule separate.

(3) În depozitele de deșeuri inerte este permisă numai depozitarea deșeurilor inerte.

(4) În scopul de a îndeplini criteriile de acceptare la o anumită clasă de depozite este interzisă amestecarea deșeurilor.

(5) Lista națională de deșeuri acceptate pentru fiecare clasă de depozit și definirea criteriilor care trebuie îndeplinite de deșeuri pentru a se regăsi pe lista specifică unui depozit se aprobă prin ordin al ministrului autorității centrale pentru protecția mediului, care se emite în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 7. — (1) Depozitarea deșeurilor conform prevederilor art. 6 alin. (1) și (2) este permisă numai dacă deșeurile sunt supuse în prealabil unor operațiuni de tratare.

(2) Lista operațiunilor de tratare a deșeurilor este inclusă în Normativul tehnic privind depozitarea deșeurilor — exploatarea, monitorizarea și închiderea depozitelor de deșeuri, care se aprobă prin ordin al ministrului autorității centrale pentru protecția mediului, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 8. — (1) În situația în care depozitele sunt localizate pe teritoriul a două sau mai multe județe și/sau deserveșc mai mult decât o localitate, programul operațiunilor de depozitare se stabilește de comun acord cu toate autoritățile administrației publice locale implicate.

(2) În cazul localităților cu populație mai mică de 20.000 de locuitori se realizează câte un depozit care să deservească mai multe astfel de localități.

Art. 9. — (1) Costurile aferente activității de depozitare se suportă de către generatorii și deținătorii de deșeuri.

(2) Autoritățile administrației publice locale vor lua măsuri ca toate costurile implicate în organizarea și exploatarea unui depozit de deșeuri, precum și costurile estimate ale închiderii și urmăririi postînchidere a depozitului să fie acoperite de prețul practicat de operator pentru depozitarea fiecărui tip de deșeu în acel depozit.

Art. 10. — Operatorul depozitului, care solicită un acord de mediu pentru un depozit de deșeuri, trebuie să facă dovada depunerii unei garanții bancare de bună execuție, conform legislației în vigoare.

Art. 11. — (1) Operatorul depozitului este obligat să își constituie un fond pentru închiderea și urmărirea postînchidere a depozitului, denumit „Fond pentru închiderea depozitului de deșeuri și urmărirea acestuia postînchidere“.

(2) Fondul se păstrează într-un cont deschis la una dintre băncile comerciale agreeate de autoritățile administrației publice locale. În situația în care operatorul depozitului are calitatea de instituție publică, fondul se păstrează într-un cont deschis la unitatea de trezorerie și contabilitate publică în a cărei rază acesta își are sediul fiscal.

(3) Fondul se constituie în limita sumei stabilite prin proiect pentru închiderea și urmărirea postînchidere a depozitului, din cota-parte din tarifele de depozitare percepute de operator din prima zi a intrării în funcțiune a depozitului.

(4) Cota-parte din tarifele de depozitare care alimentează fondul se stabilește prin proiect.

(5) Fondul constituit este purtător de dobândă, iar dobânda obținută constituie sursa suplimentară de alimentare a fondului.

(6) Fondul prevăzut la alin. (1) nu se include la masa credală în caz de lichidare judiciară, el urmând să fie folosit doar în scopul pentru care a fost constituit.

(7) Controlul alimentării și utilizării fondului se realizează de către autoritatea publică locală, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

(8) Autoritățile administrației publice locale vor asigura transparența informației privind costul depozitării deșeurilor și al implicațiilor realizării depozitului de deșeurii.

CAPITOLUL II

Procedura de emitere a acordului și a autorizației de mediu pentru un depozit de deșeurii

Art. 12. — (1) Autorizarea activității privind depozitarea deșeurilor se face cu respectarea prevederilor legislației de mediu în vigoare, respectiv prin emiterea acordului și/sau a autorizației de mediu.

(2) Procedura specifică de autorizare pentru desfășurarea activității de depozitare a deșeurilor se elaborează de autoritatea centrală pentru protecția mediului și se adoptă prin ordin al ministrului acestei autorități, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(3) Documentația care se înaintează autorității teritoriale de protecție a mediului, în vederea obținerii acordului de mediu, trebuie să cuprindă:

a) clasa depozitului;

b) lista cuprinzând tipurile de deșeurii, conform art. 6 alin. (5), și cantitatea totală de deșeurii care este autorizată să fie depozitată în depozit;

c) cerințele pentru pregătirea depozitului, operațiunile de depozitare, procedurile de monitorizare și control, inclusiv planuri de intervenție în caz de accidente, precum și prevederile pentru operațiunile de închidere și urmărire postînchidere, cu respectarea prevederilor anexelor nr. 2, 3 și 4 în elaborarea documentației;

d) dovada depunerii unei garanții bancare, conform prevederilor art. 10, ca asigurare că depozitul se realizează conform proiectului;

e) încredințarea managementului depozitului unui operator cu atribuții în acest domeniu, care să exploateze depozitul în condiții de maximă siguranță pentru mediu și sănătatea populației;

f) obligația operatorului depozitului de a raporta la autoritatea competentă tipurile și cantitățile de deșeurii eliminate și rezultatele programului de monitorizare.

Art. 13. — Autoritatea teritorială pentru protecția mediului inspectează depozitul înainte de începerea exploatarei, pentru a stabili conformitatea cu datele prevăzute în acordul de mediu, în vederea emiterii autorizației de mediu.

Art. 14. — Informațiile cuprinse în autorizațiile de mediu emise pentru depozitele de deșeurii sunt prezentate, la cerere, Institutului Național de Statistică.

CAPITOLUL III

Proceduri de acceptare a deșeurilor în depozitul de deșeurii

Art. 15. — (1) Operatorii depozitelor de deșeurii sunt obligați să respecte, la primirea deșeurilor în depozit, următoarele proceduri de recepție:

a) verificarea documentației privind cantitățile și caracteristicile deșeurilor, originea și natura lor, inclusiv a buletinelor de analiză pentru deșeurii industriale periculoase și pentru deșeurii urbane unde există suspiciuni, precum și privind identitatea producătorului și/sau a deținătorului deșeurilor;

b) inspecția vizuală a deșeurilor la intrare și la punctul de depozitare și, după caz, verificarea conformității cu descrierea prezentată în documentația înaintată de deținător, conform procedurii stabilite la pct. 3 nivelul 3 din anexa nr. 3;

c) păstrarea cel puțin o lună a probelor prelevate pentru verificările impuse conform prevederilor pct. 3 nivelul 1 sau 2 din anexa nr. 3, precum și înregistrarea rezultatelor determinărilor;

d) păstrarea unui registru cu înregistrările privind cantitățile și caracteristicile deșeurilor depozitate, originea și natura, data livrării, identitatea producătorului, a deținătorului sau, după caz, a colectorului — în cazul deșeurilor municipale, iar în cazul deșeurilor periculoase, localizarea precisă a acestora în depozit. Pentru depozitele zonale sau municipale datele se introduc și pe suport informatic tip bază de date.

(2) Operatorul depozitului eliberează celui care predă deșeurile, în mod obligatoriu, o confirmare scrisă a recepției fiecărei cantități livrate acceptate la depozit.

Art. 16. — La controlul efectuat de autoritatea competentă pentru protecția mediului operatorul depozitului este obligat să demonstreze cu documente că deșeurile au fost acceptate în conformitate cu condițiile cuprinse în autorizația de mediu și că îndeplinesc criteriile prevăzute în anexa nr. 3 pentru clasa de depozit respectivă.

CAPITOLUL IV

Proceduri de control și urmărire în faza de exploatare a depozitului de deșeurii

Art. 17. — Operatorul depozitului este obligat să instituie un sistem de automonitorizare a depozitului de deșeurii și să suporte costurile acestuia. Procedurile de control și monitorizare în faza de exploatare a unui depozit de deșeurii cuprind:

a) automonitorizarea tehnologică;

b) automonitorizarea calității factorilor de mediu;

Art. 18. — (1) *Automonitorizarea tehnologică* constă în verificarea permanentă a stării și funcționării următoarelor amenajări și dotări posibile din depozite:

a) starea drumului de acces și a drumurilor din incintă;

b) starea impermeabilizării depozitului;

c) funcționarea sistemelor de drenaj;

d) comportarea taluzurilor și a digurilor;

e) urmărirea anuală a gradului de tasare a zonelor deja acoperite;

f) funcționarea instalațiilor de epurare a apelor uzate;

g) funcționarea instalațiilor de captare și ardere a gazelor rezultate de la fermentarea deșeurilor;

h) funcționarea instalațiilor de evacuarea a apelor pluviale;

i) starea altor utilaje și instalații existente în cadrul depozitului, cum ar fi cele de compostare, sortare de materiale reciclabile, spălare/dezinfecție auto, incinerare.

(2) Automonitorizarea tehnologică are ca scop reducerea riscurilor de accidente prin incendii și explozii, distrugerea stratului de impermeabilizare, colmatarea sistemelor de drenaj și tasări inegale ale deșeurilor în corpul depozitului.

Art. 19. — (1) Automonitorizarea calității factorilor de mediu pentru faza de exploatare se realizează conform prevederilor anexei nr. 4.

(2) Determinările prevăzute în anexa nr. 4 se efectuează de laboratoare acreditate, conform prevederilor legale în vigoare, iar rezultatele acestor determinări se păstrează într-un registru pe toată perioada de monitorizare.

Art. 20. — Operatorul depozitului este obligat să raporteze autorității teritoriale pentru protecția mediului, după cum urmează:

a) semestrial, datele acumulate în urma monitorizării, pentru a demonstra conformitatea cu prevederile cuprinse în autorizația de mediu, precum și stadiul îndeplinirii măsurilor de remediere din programul pentru conformare;

b) în maximum 12 ore, orice efecte ecologice negative semnificative constatate prin programul de monitorizare.

Art. 21. — Autoritatea teritorială pentru protecția mediului decide măsurile de remediere ce se impun în urma analizei informărilor prezentate de operatorul depozitului, iar costul acestora este suportat de operator.

CAPITOLUL V

Proceduri de închidere a depozitelor de deșeuri și urmărirea postînchidere a acestora

Art. 22. — Depozitul sau o secțiune a acestuia se închide după cum urmează:

a) când sunt îndeplinite condițiile cuprinse în autorizația de mediu referitoare la perioada de funcționare;

b) la cererea operatorului depozitului și după analiza și decizia de acceptare a cererii, emisă de autoritatea teritorială pentru protecția mediului;

c) prin decizie motivată a autorității teritoriale pentru protecția mediului.

Art. 23. — Procedura de aprobare a închiderii depozitului sau a unei părți a acestuia constă în următoarele etape:

a) autoritatea teritorială pentru protecția mediului evaluează toate rapoartele înaintate de operatorul depozitului și efectuează o inspecție finală la amplasament;

b) autoritatea teritorială pentru protecția mediului hotărăște închiderea depozitului. Această decizie nu afectează responsabilitatea operatorului depozitului, prevăzută în autorizația de mediu;

c) autoritatea teritorială pentru protecția mediului comunică operatorului depozitului aprobarea pentru închidere.

Art. 24. — (1) Depozitul este închis conform unui plan care face parte din proiectul depozitului și este inclus în autorizația de mediu, conform prevederilor anexei nr. 2.

(2) Suprafețele care au fost ocupate de depozite de deșeuri se înregistrează în registrul de cadastru și se marchează vizibil pe documentele cadastrale.

Art. 25. — (1) Operatorul depozitului este responsabil de întreținerea, supravegherea, monitorizarea și controlul postînchidere al depozitului, conform autorizației de mediu.

(2) Perioada de urmărire postînchidere este stabilită de autoritatea teritorială pentru protecția mediului. Această perioadă este de minimum 30 de ani și poate fi prelungită dacă prin programul de monitorizare postînchidere se constată că depozitul nu este încă stabil și prezintă un risc potențial pentru factorii de mediu.

(3) Monitorizarea postînchidere va fi efectuată conform procedurilor prevăzute în anexa nr. 4, iar rezultatele determinărilor efectuate sunt păstrate de operatorul depozitului într-un registru pe toată perioada de monitorizare.

(4) Operatorul depozitului este obligat să anunțe în mod operativ autoritatea teritorială pentru protecția mediului despre producerea de efecte semnificativ negative asupra mediului, relevate prin procedurile de control, și să respecte decizia autorității teritoriale pentru protecția mediului privind măsurile de remediere impuse în perioada postînchidere.

CAPITOLUL VI

Depozite existente

Art. 26. — (1) Pentru rămânerea în funcțiune a depozitelor existente la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, în maximum un an de la această dată operatorii depozitelor trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) să întocmească bilanțul de mediu nivel II și, dacă este cazul, evaluarea de risc, conform prevederilor legale în vigoare;

b) să prezinte autorității teritoriale pentru protecția mediului programul pentru conformare al depozitului, inclusiv sursele de finanțare pentru realizarea obiectivelor propuse, dacă în urma evaluărilor de mediu autoritatea prevăzută mai sus stabilește că depozitul poate continua să funcționeze.

(2) Autoritatea teritorială pentru protecția mediului avizează lucrările din programul pentru conformare necesare pentru remedierea deficiențelor, precum și termenele prevăzute pentru realizarea lor și stabilește o perioadă maximă, de la data acordării autorizației de mediu, pentru realizarea acestui program.

(3) Autoritatea teritorială pentru protecția mediului comunică autorității administrației publice locale, în funcție de concluziile evaluărilor de mediu pentru un depozit, decizia de continuare sau de încetare a activității de depozitare a deșeurilor la acel depozit.

Art. 27. — Operatorii depozitelor care sunt în exploatare la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri și care primesc autorizație de mediu în funcție de rezultatele evaluărilor de mediu au obligația să își constituie un fond pentru închiderea și urmărirea postînchidere a depozitului, denumit „Fond pentru închiderea depozitului de deșeuri și urmărirea acestuia postînchidere”, conform prevederilor art. 11.

Art. 28. — Pentru depozitele care sunt în exploatare la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri și care nu primesc autorizație de mediu autoritatea teritorială pentru protecția mediului hotărăște ca acestea să își înceteze activitatea în conformitate cu prevederile cuprinse în cap. V privind procedurile de închidere. Pentru depozitele de deșeuri municipale aflate în această situație autoritățile administrației publice locale vor lua măsuri pentru realizarea unui nou depozit.

Art. 29. — Autoritățile administrației publice locale vor iniția acțiuni pentru deschiderea unui nou depozit în situația în care depozitul existent atinge circa 75% din capacitatea proiectată.

Art. 30. — (1) Depozitele de deșeuri periculoase existente în evidența autorității teritoriale pentru protecția mediului se supun următoarelor prevederi:

a) se clasifică conform prevederilor art. 4, au interdicția de a primi la depozitare deșeurile enumerate la art. 5 și operatorii acestora respectă procedura de primire a deșeurilor în depozit, conform prevederilor art. 15 și anexei nr. 3, în maximum 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri;

b) operatorul depozitului acceptă la depozitare doar deșeuri periculoase tratate conform prevederilor art. 6 și 7, în maximum 8 ani de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) Pentru depozitele existente operatorul depozitului elaborează un program pentru conformare, potrivit prevederilor art. 26 alin. (1).

Art. 31. — În maximum 8 ani de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri orice depozit de deșeuri existent se conformează cerințelor acesteia, inclusiv ale anexelor, exceptând prevederile pct. 1 din anexa nr. 2.

CAPITOLUL VII

Sancțiuni

Art. 32. — Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea prevederilor art. 15 alin. (2) și ale art. 20 lit. a) de către operatorii depozitelor, cu amendă de la 5.000.000 lei la 15.000.000 lei;

b) nerespectarea prevederilor art. 11 alin. (8) de către primari și consiliile locale, cu amendă de la 5.000.000 lei la 15.000.000 lei;

c) nerespectarea prevederilor art. 17 și a celor referitoare la respectarea termenului stabilit conform art. 26 alin. (1) de către operatorii depozitelor, cu amendă de la 15.000.000 lei la 30.000.000 lei;

d) nerespectarea prevederilor art. 15 alin. (1) lit. a)–d), art. 25 alin. (3), art. 26 alin. (1) lit. a) și ale art. 30 alin. (1) lit. a) de către operatorii depozitelor, cu amendă de la 30.000.000 lei la 50.000.000 lei;

e) neîndeplinirea atribuțiilor și a responsabilităților conform prevederilor art. 9 alin. (2) și ale art. 28 de către primari și consiliile locale, cu amendă de la 30.000.000 lei la 50.000.000 lei;

f) nerespectarea prevederilor art. 5 alin. (1), art. 6 alin. (1)–(4) și ale art. 7 alin. (1) de către operatorii depozitelor, cu amendă de la 50.000.000 lei la 75.000.000 lei;

g) neîndeplinirea prevederilor art. 10, art. 11 alin. (1)–(4), art. 16, 19, art. 20 lit. b), art. 22 lit. a), art. 24 alin. (1), art. 25 alin. (1), (2) și (4), art. 26 alin. (1) lit. b), art. 27 și ale art. 30 alin. (1) lit. b) și alin. (2) de către operatorii depozitelor, cu amendă de la 75.000.000 lei la 100.000.000 lei;

h) nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (2) și ale art. 29 de către primari și consiliile locale, cu amendă de la 75.000.000 lei la 100.000.000 lei.

Art. 33. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 32 se fac de către personalul împuternicit din cadrul autorității centrale pentru protecția mediului și al autorității teritoriale pentru protecția mediului, precum și din cadrul administrației publice centrale sau locale, conform atribuțiilor stabilite de legislația în vigoare.

Art. 34. — Prevederile art. 32 se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale

Art. 35. — Anexele nr. 1–4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 36. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul apelor și protecției mediului

Florin Stadiu,

secretar de stat

Ministrul sănătății și familiei,

Daniela Bartoș

Ministrul administrației publice,

Octav Cozmâncă

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 20 februarie 2002.
Nr. 162.

ANEXA Nr. 1

SEMNIFICAȚIA**unor termeni în înțelesul prezentei hotărâri**

a) *Autoritate competentă* — autoritatea căreia îi revin atribuții și responsabilități ce decurg din prezenta hotărâre

b) *Deponit* — amplasament pentru eliminarea finală a deșeurilor prin deponare pe sol sau în subteran, inclusiv:

— spații interne de deponare a deșeurilor, adică deponite în care un producător de deșeurii execută propria eliminare a deșeurilor la locul de producere,

— un loc stabilit pentru o perioadă de peste un an pentru stocarea temporară a deșeurilor,

dar exclusiv:

— spațiul unde deșeurile sunt descărcate pentru a permite pregătirea lor pentru un transport ulterior în scopul recuperării, tratării sau eliminării finale în altă parte,

— spațiul de stocare a deșeurilor înainte de recuperare sau tratare, pentru o perioadă mai mică de 3 ani, ca

regulă generală, sau spațiul de stocare a deșeurilor înainte de deponare, pentru o perioadă mai mică de un an

c) *Deponare subterană* — mod de deponare permanentă a deșeurilor într-o cavitate geologică adâncă

d) *Deșeu* — definit în anexa nr. I A la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 426/2001

e) *Deșeurii biodegradabile* — deșeurii care suferă descompuneri anaerobe sau aerobe, cum ar fi deșeurile alimentare sau de grădină, hârtia și cartonul

f) *Deșeurii inerte* — deșeurii care nu suferă nici o transformare semnificativă fizică, chimică sau biologică, nu se dizolvă, nu ard ori nu reacționează în nici un fel fizic sau chimic, nu sunt biodegradabile și nu afectează materialele cu care vin în contact într-un mod care să poată duce la

poluarea mediului sau să dăuneze sănătății omului. Levigabilitatea totală și conținutul de poluanți ai deșeurilor, ca și ecotoxicitatea levigatului trebuie să fie nesemnificative și, în special, să nu pericliteze calitatea apei de suprafață și/sau subterane

g) *Deșeuri lichide* — orice deșeuri în formă lichidă, inclusiv apele uzate, dar exclusiv nămolurile

h) *Deșeuri municipale* — deșeuri menajere și alte deșeuri care, prin natură sau compoziție, sunt similare cu deșeurile menajere și care sunt generate pe raza localităților

i) *Deșeuri nepericuloase* — deșeuri care nu sunt incluse în categoria deșeurilor periculoase conform lit. j)

j) *Deșeuri periculoase* — deșeuri definite în anexa nr. I C, I D și I E la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 426/2001

k) *Deținător* — definit în anexa nr. I A la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 426/2001

l) *Eluat* — soluția obținută printr-un test de levigare a deșeurilor, efectuat în laborator

m) *Gaz de depozit* — amestecul de compuși în stare gazoasă, generat de deșeurile depozitate

n) *Levigat* — orice lichid care a percolat deșeurile depozitate și este eliminat sau menținut în depozit

o) *Operatorul depozitului* — orice persoană fizică sau juridică autorizată, investită cu atribuții și responsabilități pentru un depozit, care se poate schimba de la faza de pregătire la cea de exploatare și urmărire postînchidere

p) *Program pentru conformare* — definit în Ordinul ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului nr. 184/1997 pentru aprobarea Procedurii de realizare a bilanțurilor de mediu, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 bis din 6 noiembrie 1997

r) *Prag de alertă* — nivelul peste care există un risc pentru sănătatea oamenilor în urma unei expunerii de scurtă durată și față de care trebuie să se ia măsuri imediate conform legislației în vigoare

s) *Solicitant* — orice persoană care solicită o autorizație pentru depozitarea deșeurilor, conform prevederilor prezentei hotărâri

t) *Tratare* — definită în anexa nr. I A la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 426/2001.

ANEXA Nr. 2

CERINȚE GENERALE

pentru toate clasele de depozite de deșeuri

1. Cerințe generale la amplasarea și proiectarea unui depozit

1.1. Cerințe generale pentru amplasarea unui depozit

1.1.1. Amplasarea unui depozit de deșeuri se face ținându-se seama de planurile de urbanism general și planurile de urbanism zonal.

1.1.2. Alegerea unui amplasament se face conform următoarei scheme:

a) se definește clasa de depozit care se intenționează să se realizeze;

b) se identifică și se inventariază amplasamentele posibile;

c) se analizează amplasamentele, în funcție de clasa de depozit și de tipurile de deșeuri ce vor fi acceptate la depozitare, pe baza unei comparații pluricriteriale;

d) amplasamentul considerat în urma analizei pluricriteriale ca fiind cel mai favorabil realizării obiectivului propus trebuie evaluat din punct de vedere ecologic, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, prin întocmirea studiului de impact, după care solicitantul va parcurge etapele legale pentru obținerea acordului de mediu;

e) autoritatea competentă analizează studiul de impact și stabilește în colectivul de analiză tehnică oportunitatea alegerii amplasamentului, în funcție de care se ia decizia realizării obiectivului.

1.1.3. Analiza amplasamentelor posibile se face în funcție de:

a) topografia și structura hidrogeologică a terenului, luându-se în considerare în special adâncimea pânzei freatice și folosințele de apă;

b) configurația terenului, forma depozitului și încadrarea în peisaj;

c) fluxul de ape spre amplasament, precum și poziția față de apele și instalațiile de canalizare și epurare existente;

d) direcția vânturilor dominante și efectul lor în raport cu poziția față de zonele locuite;

e) folosința terenului;

f) existența unor zone protejate, culturale sau ecologice;

g) distanța față de centrele de producere a deșeurilor și față de infrastructura existentă;

h) pericole de inundare, de alunecare, tasare sau de avalanșe;

i) riscuri seismice majore;

j) existența în zonă a unor aeroporturi, linii de înaltă tensiune sau obiective militare.

1.1.4. Distanțele minime de amplasare față de anumite repere se stabilesc pentru fiecare caz pe baza analizării emisiilor și a altor reglementări existente, în cadrul unor studii de impact asupra mediului și sănătății.

1.1.5. Criteriile pentru analiza amplasamentelor sunt:

Criterii geologice, pedologice și hidrogeologice:

a) caracteristicile și disponerea în adâncime a straturilor geologice;

b) folosințele actuale ale terenurilor și clasa de fertilitate, evaluarea lor economică, financiară și socială pentru populația din zonă;

c) structura, adâncimea și direcția de curgere a apei subterane;

d) distanța față de cursurile de apă, față de albia minoră și majoră a acestora, față de ape stătătoare, față de ape cu regim special și surse de alimentare cu apă;

e) starea de inundabilitate a zonei;

f) aportul de apă de pe versanți la precipitații.

Criterii climatice:

a) direcția dominantă a vânturilor în raport cu așezările umane sau cu alte obiective ce pot fi afectate de emisii de poluanți în atmosferă;

b) regimul precipitațiilor.

Criterii economice:

a) capacitatea depozitului și durata de exploatare;

b) distanța pe care sunt transportate deșeurile de la sursa de producere la locul de depozitare;

c) necesitatea unor amenajări secundare pentru depozit (drumuri de acces, utilități).

Criterii suplimentare:

a) vizibilitatea amplasamentului;

b) accesul la amplasament.

1.1.6. Depozitul poate fi autorizat numai în cazul în care caracteristicile amplasamentului din punct de vedere al condițiilor sus-menționate sau al măsurilor de remediere ce trebuie luate respectă legislația de mediu în vigoare.

1.2. Cerințe generale la proiectarea și realizarea unui depozit

1.2.1. Proiectul depozitului trebuie să respecte următoarele:

a) dimensiunile depozitului trebuie să fie corelate cu volumul total de deșeuri ce urmează a fi acceptat la depozitare din zona sau zonele deservite, pe baza prognozelor de dezvoltare municipală sau zonală;

b) perioada de exploatare să fie de minimum 10 ani.

1.2.2. Proiectul unui depozit trebuie să prezinte:

a) natura și proveniența deșeurilor ce urmează să fie depozitate;

b) cantitățile de deșeuri;

c) tehnologii de tratare a deșeurilor înainte de depozitare și/sau în incinta depozitului;

d) modul de realizare a bazei depozitului, adică:

— modul de impermeabilizare a cuvetei depozitului (bază și pereți laterali);

— modul de protecție a sistemului de impermeabilizare;

— sistemul de drenare, colectare, epurare și evacuare a apelor exfiltrate;

e) sistemul de colectare, înmagazinare și valorificare a gazelor de fermentare, unde este cazul;

f) organizarea tehnică a depozitului, utilități;

g) instrucțiuni de exploatare a depozitului;

h) procedura de închidere a depozitului;

i) sistemul de control și supraveghere a depozitului;

j) măsurile de siguranță în timpul exploatării, cum ar fi: prevenirea incendiilor, prevenirea și combaterea exploziilor și planul de intervenție în caz de accidente sau avarii într-un depozit;

k) măsuri pentru asigurarea condițiilor igienico-sanitare: deratizare, dezinfecție;

l) măsuri de protecție a muncii.

Soluția tehnologică ce va fi adoptată este opțiunea proiectantului, acesta asumându-și răspunderea că depozitul nu va prezenta riscuri pentru factorii de mediu.

1.2.3. După atingerea cotei finale de depozitare trebuie realizată acoperirea finală, cu continuarea acțiunii de captare a gazelor de fermentare și a drenării apelor infiltrate prin stratul de sol vegetal.

1.2.4. Materiale folosite

a) Pentru impermeabilizare se folosesc argile sau alte materiale minerale cu caracteristici similare argilei și o impermeabilizare artificială cu geomembrană sau alt material similar, care trebuie să asigure un coeficient de permeabilitate $K \leq 1 \times 10^{-9}$ m/s și condițiile de rezistență fizico-chimică și de stabilitate în timp cerute de proiectant.

Se va folosi geomembrană netedă la baza depozitului și rugoasă pe taluzuri și pentru acoperirea finală.

b) Pentru separarea straturilor de drenare și impermeabilizare de corpul depozitului se vor folosi geotextile cu rol de protecție.

c) Tuburile de drenaj folosite pentru drenarea levigatului trebuie să fie de polietilenă și trebuie să fie prevăzute cu fante.

d) Stratul drenant constă dintr-un strat de pietriș cu diametrul granulelor între 16 și 32 mm.

1.3. Cerințe generale pentru impermeabilizarea depozitelor

1.3.1. În vederea protecției solului și a apei subterane și de suprafață baza, pereții laterali și acoperișul depozitelor trebuie impermeabilizate. Soluțiile de impermeabilizare se stabilesc de către proiectant, astfel încât depozitul să răspundă cerințelor prezentei hotărâri, inclusiv ale anexelor.

1.3.2. Un depozit trebuie să fie amplasat și proiectat astfel încât să satisfacă condițiile necesare pentru a preveni poluarea solului, apei subterane sau de suprafață și a asigura colectarea eficientă a levigatului în conformitate cu prevederile pct. 2.1 „Controlul apei și gestiunea levigatului”; aceasta se realizează prin combinarea barierei geologice naturale cu o impermeabilizare a bazei depozitului în timpul fazei de exploatare/active și prin combinarea unei bariere geologice cu o impermeabilizare superioară în cursul fazei pasive/postînchidere.

1.3.3. Bariera geologică este creată de condițiile geologice și hidrogeologice de sub și din vecinătatea unui depozit și trebuie să confere o capacitate suficientă de atenuare și prevenire a unui potențial risc ecologic pentru sol și apa subterană.

Bariera geologică a bazei și taluzurilor depozitului va consta dintr-un strat mineral care îndeplinește cerințele de permeabilitate și grosime, cu un efect cel puțin echivalent cu cel rezultat din următoarele condiții:

— depozit pentru deșeuri periculoase: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s; grosime ≥ 5 m;

— depozit pentru deșeuri nepericuloase: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s; grosime ≥ 1 m;

— depozit pentru deșeuri inerte: $K \leq 1,0 \times 10^{-7}$ m/s; grosime ≥ 1 m.

1.3.4. Metoda folosită pentru determinarea coeficientului de permeabilitate pentru depozite, pe suprafața analizată și pentru tot amplasamentul, trebuie să fie metoda standardizată sau recunoscută internațional.

1.3.5. Acolo unde bariera geologică nu îndeplinește în mod natural condițiile de mai sus, ea poate fi completată cu argilă (sau cu alt material natural cu proprietăți de impermeabilizare echivalente), oferind o protecție echivalentă. O barieră geologică de impermeabilizare naturală nu trebuie să fie mai subțire de 0,5 m (tabelul 2.1).

1.3.6. În afara barierei geologice descrise mai sus, depozitul este prevăzut cu o impermeabilizare artificială care îndeplinește condițiile de rezistență fizico-chimică și de stabilitate în timp, corespunzător condițiilor de etanșare cerute, și un sistem etanș de colectare a levigatului, pentru a se asigura că acumularea de levigat la baza depozitului se menține la un nivel minim.

Tabelul 2.1.

Categoria depozitului	Deșeuri nepericuloase	Deșeuri periculoase
Impermeabilizare artificială	necesară	necesară
Strat drenant $\geq 0,5$ m	necesar	necesar

1.3.7. Dacă autoritatea centrală sau teritorială pentru protecția mediului, după evaluarea potențialelor pericole față de mediu, consideră că este necesară prevenirea formării

de levigat, se poate prescrie o impermeabilizare a suprafeței superioare. Recomandările pentru etanșarea suprafeței sunt:

Tabelul 2.2.

Categoria depozitului	Deșeuri nepericuloase	Deșeuri periculoase
Strat filtrant gaze	necesar	nu este necesar
Impermeabilizare artificială	nu este necesară	necesară
Impermeabilizare naturală	necesară	necesară
Strat drenant > 0,5 m	necesar	necesar
Acoperire superioară cu pământ > 1 m (din care sol vegetal ≥ 0,3 m)	necesară	necesară

1.3.8. Autoritatea centrală sau teritorială pentru protecția mediului stabilește condiții generale sau specifice pentru depozitele de deșeuri inerte și pentru caracteristicile mijloacelor tehnice sus-menționate.

1.3.9. Autoritatea centrală stabilește condițiile generale sau specifice pentru depozitele de deșeuri subterane și pentru caracteristicile mijloacelor tehnice sus-menționate.

2. Cerințe generale de control și protecția factorilor de mediu

2.1. Controlul apei și gestiunea levigatului

2.1.1. În corelație cu caracteristicile depozitului și condițiile meteorologice, vor fi luate măsurile corespunzătoare pentru:

- controlul cantității de apă din precipitațiile care pătrund în corpul depozitului;
- prevenirea pătrunderii apei de suprafață și/sau subterane în deșeurile depozitate;
- colectarea apei contaminate și a levigatului;
- epurarea apei contaminate și a levigatului colectat din depozit la standardul corespunzător cerut pentru evacuarea lor din depozit.

2.1.2. Prevederile de mai sus nu se aplică la depozitele de deșeuri inerte; decizia este luată de autoritatea teritorială pentru protecția mediului, dacă evaluarea, ținându-se seama de amplasarea depozitului și a deșeurilor care trebuie acceptate, arată că depozitul nu reprezintă un pericol potențial pentru mediu.

2.1.3. Levigatul colectat la baza depozitului prin intermediul sistemului de drenaj se evacuează conform următoarelor variante:

- la o stație de epurare proprie și apoi într-un receptor natural;
- la o stație de epurare orășenească;
- într-un bazin și apoi este transportat periodic la o stație de epurare.

2.1.4. Șanțurile de gardă trebuie prevăzute pe tot conturul depozitului pentru colectarea apelor meteorice care cad pe suprafețele învecinate depozitului.

2.1.5. Dacă autoritatea competentă, pe baza unui studiu de impact și/sau bilanț de mediu, decide, în conformitate cu prevederile pct. 2.1 „Controlul apei și gestiunea levigatului”, că nu sunt necesare colectarea și tratarea levigatului sau a stabilit că depozitul nu prezintă pericol potențial pentru sol, apa freatică sau de suprafață, condițiile prevăzute la pct. 1.3.3—1.3.7 nu se aplică.

2.2. Controlul gazului

2.2.1. Sistemul de colectare și de evacuare a gazelor de fermentare constă din conducte, puțuri, drenuri,

dispozitive de colectare ce conduc la instalații de preluare/valorificare.

2.2.2. Gazul de depozit se colectează în toate depozitele care acceptă deșeuri biodegradabile. Dacă gazul colectat nu poate fi folosit pentru a produce energie, el trebuie ars.

2.2.3. Colectarea, tratarea și folosirea gazului de depozit conform pct. 2.2.2 se efectuează astfel încât să nu se producă pagube sau distrugerea mediului și să se reducă riscurile pentru sănătatea populației.

2.2.4. Controlul acumulării și migrării gazului de depozit, precum și cantitatea și compoziția gazului se realizează conform prevederilor pct. 2.2.4 și tabelului 4.2 din anexa nr. 4.

2.3. Asigurarea stabilității

2.3.1. Repartizarea deșeurilor în depozit trebuie făcută astfel încât să se asigure stabilitatea masei de deșeuri și a structurilor asociate (sistemele de impermeabilizare, sistemele de colectare și evacuare a apelor exfiltrate și a gazelor etc.), în special pentru evitarea alunecărilor.

2.3.2. Dacă există impermeabilizare artificială, trebuie apreciat dacă substratul geologic — ținându-se seama de morfologia depozitului — este suficient de stabil pentru a preveni deteriorarea impermeabilizării.

2.4. Sisteme de siguranță și pază

2.4.1. Depozitele se împrejmuesc și se instituie paza lor, pentru reducerea posibilităților de pătrundere ilegală pe amplasament a oamenilor și animalelor.

2.4.2. Porțile se închid în afara orelor de lucru.

2.4.3. Sistemul de control și acces la fiecare depozit trebuie să conțină un program de măsuri pentru a detecta și descuraja aruncarea ilegală de deșeuri în depozit.

2.5. Combaterea altor inconveniente și riscuri

2.5.1. La amenajarea depozitelor trebuie luate măsuri pentru diminuarea și a altor noxe și riscuri, precum:

- emisii de mirosuri și praf;
- particule materiale antrenate de vânt;
- zgomot și trafic;
- păsări, paraziți și insecte;
- formarea de aerosoli;
- incendii, explozii, alunecări.

2.5.2. Depozitul trebuie echipat astfel încât noxele provenite de pe amplasament să nu fie dispersate pe drumurile publice și în zonele învecinate.

2.6. Încadrarea în peisaj

Amenajările pentru reducerea impactului vizual determinat de amplasarea unui depozit de deșeuri se realizează în funcție de folosințele terenurilor adiacente, prin:

a) realizarea unei perdele vegetale de protecție cu o lățime ce se va stabili în proiect și, dacă este cazul, plantarea unei perdele formate din mai multe etaje de arbori și arbuști repede crescători;

b) amplasarea în frontul vizual a construcțiilor social-administrative;

c) amplasarea unor panouri metalice pentru diverse reclame;

d) înierbarea cu plante ierboase — graminee — și plantarea unor specii rezistente la poluanți pe suprafețele acoperite ale depozitului, care au ajuns la cota finală, pentru refacerea structurii solului și a biocenozei, în paralel cu eliminarea poluanților și cu introducerea treptată a acestor terenuri în peisajul natural al zonei.

Prin executarea lucrărilor tehnice de închidere a depozitului trebuie să i se confere terenului încadrarea în peisajul zonal.

ANEXA Nr. 3

CRITERII ȘI PROCEDURI

de acceptare a deșeurilor în depozit

1. Principii generale

1.1. Criteriile pentru acceptarea deșeurilor la o anumită clasă de depozite trebuie să țină seama în special de:

a) protecția factorilor de mediu, în special a apei subterane și de suprafață;

b) sistemele de impermeabilizare a depozitelor, sistemele de colectare și de tratare a levigatului, sistemele de colectare și de evacuare a gazului de depozit;

c) asigurarea desfășurării normale a proceselor de stabilizare a deșeurilor în depozit;

d) protecția sănătății umane.

1.2. Acceptarea deșeurilor la o anumită clasă de depozite se bazează pe:

a) listele de deșuri acceptate, definite după natură și origine;

b) caracteristicile deșeurilor, determinate prin metode de analiză standardizate.

2. Criterii de acceptare

2.1. Autoritatea centrală pentru protecția mediului, conform prevederilor art. 6 alin. (5) din hotărâre, stabilește listele naționale de deșuri acceptate (sau refuzate) pentru fiecare clasă de depozite și definește criteriile ce trebuie îndeplinite de deșuri pentru a se regăsi pe liste.

2.2. Lista națională de deșuri acceptate pe fiecare clasă de depozite și criteriile de acceptare servesc la întocmirea listei specifice fiecărui depozit sau a listei cu deșuri acceptate ce vor fi specificate în autorizația de mediu a depozitului.

2.3. Criteriile de acceptare a deșeurilor într-o clasă de depozite, bazate pe caracteristicile deșeurilor, se vor referi la:

a) compoziția fizico-chimică;

b) conținutul de materie organică;

c) biodegradabilitatea compușilor organici din deșuri;

d) concentrația compușilor potențial periculoși/toxici în relație cu criteriile enunțate anterior;

e) levigabilitatea prognozată sau testată a compușilor potențial periculoși/toxici în relație cu criteriile enunțate mai sus;

f) proprietățile ecotoxicologice ale deșeurilor și ale levigatului rezultat.

2.4. Criteriile de acceptare la depozitare a deșeurilor inerte, bazate pe caracteristicile deșeurilor, vor fi corelate cu nivelul scăzut al dotărilor și amenajărilor pentru protecția factorilor de mediu ale depozitelor de deșuri inerte.

3. Proceduri generale pentru testarea și acceptarea deșeurilor

3.1. Procedurile generale pentru caracterizarea și testarea deșeurilor în vederea acceptării la depozitare se stabilesc pe 3 niveluri ierarhice:

Nivelul 1: Caracterizare generală, realizată cu metode de analiză standardizate pentru determinarea compoziției fizico-chimice a deșeurilor și pentru testarea comportării la levigare și/sau a variației caracteristicilor deșeurilor pe termen scurt și lung.

Nivelul 2: Testarea încadrării corecte a deșeurilor într-un depozit, care se realizează prin verificări periodice efectuate prin analize simple, standardizate și prin metode de caracterizare a comportării, pentru a se determina dacă un deșeu își menține încadrarea în condițiile prevăzute în autorizația de mediu și/sau în criteriile specifice de referință. Testele se vor concentra pe variabile-cheie (indicatori variabili) și pe comportarea identificată prin caracterizarea generală.

Nivelul 3: Verificarea la fața locului printr-un control rapid pentru a se confirma că deșeul depozitat este același cu cel care a fost supus la testarea de nivel 2 și că este cel descris în documentele de însoțire. Ea poate consta într-o inspecție vizuală a încărcăturii de deșuri înainte și după descărcarea la depozit.

3.2. Pentru a se regăsi pe o listă de referință un deșeu este caracterizat la nivelul 1 și trebuie să satisfacă criteriile corespunzătoare, care vor fi stabilite pentru fiecare tip de depozit.

3.3. Pentru a rămâne pe o listă specifică a depozitului un deșeu se testează la nivelul 2 la intervale regulate de timp, semestrial sau anual, și trebuie să satisfacă criteriile corespunzătoare pentru fiecare tip de depozit.

3.4. Toate încărcăturile de deșuri ce intră într-un depozit se supun nivelului 3 de verificare. Nivelurile 1 și 2 se realizează în măsura în care este posibil.

3.5. În situația în care testarea nu se poate realiza, nu sunt accesibile procedurile de testare sau există alte prevederi legislative ce prevalează, anumite deșuri pot fi exceptate permanent sau temporar de la testarea la nivelul 1.

3.6. Informațiile furnizate de determinările efectuate pot fi completate cu informații de la producătorii deșeurilor, de la laboratoare de cercetare și din literatura de specialitate.

4. Recomandări pentru criteriile preliminare de acceptare a deșeurilor

4.1. În această fază preliminară deșeurile acceptate într-o anumită clasă de depozite trebuie să fie nominalizate pe o listă națională ori să îndeplinească criterii similare cu cele impuse pentru includerea pe listă.

4.2. Pentru cele 3 clase principale de depozite pot fi folosite următoarele recomandări generale pentru a stabili criterii preliminare de acceptare a deșeurilor la depozitare sau pe listele corespunzătoare:

- (i) *depozite de deșeuri inerte*: pe lista prevăzută în autorizația de mediu a depozitului pot fi acceptate numai deșeurile definite conform anexei nr. 1 lit. f) la hotărâre;
- (ii) *depozite pentru deșeuri nepericuloase*: pe listele de acceptare nu trebuie să se regăsească deșeuri definite conform anexei nr. I E la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 426/2001;

- (iii) *depozite de deșeuri periculoase*: lista preliminară pentru deșeurile periculoase acceptate conține doar acele tipuri de deșeuri definite în anexa nr. I E la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 426/2001. Deșeurile care conțin compuși potențial toxici în concentrații ridicate și constituie un risc profesional și/sau ecologic ori care ar împiedica stabilizarea deșeurilor în cadrul ciclului proiectat de viață al depozitului nu vor fi acceptate pe liste fără o tratare prealabilă.

ANEXA Nr. 4

PROCEDURI

de control și urmărire a depozitelor de deșeuri

1. Prevederi generale

1.1. Procedurile de control și urmărire se aplică:

- a) amplasamentelor viitoarelor depozite de deșeuri, pentru obținerea unor date de referință pe factori de mediu, anterior construcției și exploatării acestora;
- b) depozitelor în exploatare;
- c) depozitelor după închidere.

1.2. Prin activitatea de urmărire și control se garantează că:

- a) depozitul este realizat conform proiectului și sistemele de protecție a mediului funcționează integral;
- b) depozitul existent, care funcționează în baza unui program pentru conformare, îndeplinește măsurile de remediere la termenele prevăzute;
- c) depozitul îndeplinește condițiile prevăzute în autorizația de mediu;
- d) deșeurile acceptate la depozitare sunt cele care îndeplinesc criteriile pentru categoria respectivă de depozit.

1.3. Metodele aplicate pentru controlul, prelevarea și analiza probelor sunt cele standardizate la nivel național ori european sau sunt metodologii cuprinse în Normativul

tehnic privind depozitarea deșeurilor — exploatarea, monitorizarea și închiderea depozitelor de deșeuri, care se aprobă prin ordin al ministrului autorității centrale pentru protecția mediului.

1.4. Probele prelevate pentru determinarea unor indicatori, în vederea definirii nivelului de afectare a calității factorilor de mediu, vor fi analizate de laboratoare acreditate.

2. Sistemul de control și urmărire a calității factorilor de mediu

Sistemul de control și urmărire a calității factorilor de mediu cuprinde:

2.1. Datele meteorologice

2.1.1. Datele meteorologice servesc la realizarea balanței apei din depozit și implicit la evaluarea volumului de levigat ce se acumulează la baza depozitului sau se deversează din depozit.

2.1.2. Datele necesare întocmirii balanței apei se colectează de la cea mai apropiată stație meteorologică sau prin monitorizarea depozitului. Frecvența urmăririi în faza de exploatare, precum și în cea de urmărire postînchidere este prezentată în tabelul 4.1.

Tabelul 4.1.

Nr. crt.	Date meteorologice	În faza de funcționare	În faza de urmărire postînchidere
1.	Cantitatea de precipitații	zilnic	zilnic, dar și ca valori lunare medii
2.	Temperatura minimă și maximă la ora 15,00	zilnic	medie lunară
3.	Direcția și viteza dominante ale vântului	zilnic	nu este necesar
4.	Evapotranspirația	zilnic	zilnic, dar și ca valori lunare medii
5.	Umiditatea atmosferică la ora 15,00	zilnic	medie lunară

2.2. Controlul apei de suprafață, al levigatului și al gazului de depozit

2.2.1. Controlul calității apei de suprafață, a levigatului, a gazului de depozit și frecvența determinărilor se realizează conform tabelului 4.2.

2.2.2. Măsurarea volumului levigatului, prelevarea și analiza probelor de levigat se efectuează pentru fiecare punct de evacuare a acestuia din depozit.

2.2.3. Urmărirea calității apei de suprafață, aflată în vecinătatea unui depozit, se efectuează în cel puțin două puncte, unul în amonte și unul în aval de depozit.

2.2.4. Urmărirea cantității și calității gazului de depozit se efectuează pe secțiuni reprezentative ale depozitului.

2.2.5. Frecvența prelevării probelor se adaptează morfologiei depozitului (rambleu, debleu etc.).

Tabelul 4.2.

Nr. crt.	Parametrii urmăriți	În faza de funcționare	În faza de urmărire postînchidere ³⁾
1.	Volumul levigatului	lunar ^{1), 3)}	la 6 luni
2.	Compoziția levigatului ²⁾	trimestrial ³⁾	la 6 luni
3.	Volumul și compoziția apei de suprafață ⁷⁾	trimestrial ³⁾	la 6 luni
4.	Posibile emisii de gaz și presiune atmosferică ⁴⁾ , CH ₄ , CO ₂ , H ₂ S, H ₂ etc.	lunar ^{3), 5)}	la 6 luni ⁶⁾

¹⁾ Frecvența prelevării poate fi adaptată pe baza morfologiei depozitului (rambleu, debleu etc.). Aceasta trebuie specificată în autorizația de mediu.

²⁾ Parametrii și indicatorii analizați variază în funcție de compoziția deșeurilor depozitate; ele trebuie stabilite în autorizația de mediu și trebuie să reflecte caracteristicile deșeurilor.

³⁾ Dacă în punctele de prelevare volumul și compoziția apei de suprafață sunt relativ constante, măsurătorile se pot face la intervale mai mari de timp.

⁴⁾ Măsurătorile sunt legate în special de conținutul de materie organică din deșeuri.

⁵⁾ CH₄, CO₂, O₂ — regulat, alte gaze după necesitate, în funcție de compoziția deșeurilor depozitate, în scopul de a reflecta afectarea levigatului.

⁶⁾ Sistemul de colectare a gazului trebuie verificat regulat.

⁷⁾ Pe baza caracteristicilor amplasamentului depozitului autoritatea competentă poate decide dacă aceste măsurători nu sunt necesare.

2.3. Protecția apei subterane

2.3.1. Urmărirea calității apei subterane oferă informații privind contaminarea acesteia, datorată depozitării deșeurilor.

2.3.2. Controlul calității apei subterane se realizează prin foraje de control în cel puțin 3 puncte, un punct amplasat în amonte și două în aval față de depozit, pe direcția de curgere.

2.3.3. Numărul punctelor de urmărire se poate mări pe baza unor prospecțiuni hidrogeologice și a necesității

depistării urgente a infiltrațiilor accidentale de levigat în apă.

2.3.4. Înaintea intrării în exploatare a depozitelor noi se prelevează probe din cel puțin 3 puncte pentru a se stabili valori de referință pentru prelevările ulterioare.

2.3.5. Indicatorii care sunt analizați în probele prelevate sunt aleși pe baza calității apei freatice din zonă și a compoziției prognozate a levigatului (tabelul 4.3). Alegerea corectă a indicatorilor de analizat și datele privind mobilitatea apei subterane în zonă asigură identificarea rapidă a schimbării calității apei.

Tabelul 4.3.

Nr. crt.	Parametrii urmăriți	În faza de funcționare	În faza de urmărire postînchidere
1.	Nivelul apei subterane	la fiecare 6 luni ¹⁾	la fiecare 6 luni ¹⁾
2.	Compoziția apei subterane	frecvența în funcție de viteza de curgere ^{2), 3)}	frecvența în funcție de viteza de curgere ^{2), 3)}

¹⁾ Dacă nivelul apei freatice variază, se mărește frecvența prelevării probelor.

²⁾ Frecvența se stabilește pe baza cunoștințelor și a evaluării vitezei fluxului de apă subterană.

³⁾ Când prin determinările efectuate pe probele prelevate se constată atingerea unui prag de alertă, se repetă prelevarea și se reiau determinările efectuate. Dacă nivelul de poluare este confirmat, trebuie urmat planul de intervenție specificat în autorizația de mediu.

2.3.6. Pragurile de alertă se determină ținându-se seama de formațiunile hidrogeologice specifice zonei în care este amplasat depozitul și de calitatea apei. Nivelul de control al poluării se bazează pe compoziția medie determinată din variațiile locale ale calității apei subterane pentru

fiecare foraj de control. Dacă există date și este posibil, pragul de alertă se specifică în autorizația de mediu.

2.4. Topografia depozitului

Urmărirea topografiei depozitului se realizează conform datelor înscrise în tabelul 4.4.

Tabelul 4.4.

Nr. crt.	Parametrii	În faza de funcționare	În faza de urmărire postînchidere
1.	Structura și compoziția depozitului ¹⁾	anual	
2.	Comportarea la tasare și urmărirea nivelului depozitului	anual	citire anuală

¹⁾ Date pentru planul de situație al depozitului: suprafața ocupată de deșeuri, volumul și compoziția deșeurilor, metodele de depozitare, timpul și durata depozitării, calculul capacității remanente de depozitare.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Strategiei privind privatizarea societăților comerciale din turism, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 436/2001

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Strategia privind privatizarea societăților comerciale din turism, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 436/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 9 mai 2001, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La punctul II.4 litera c), ultimul alineat din capitolul III „Politici de privatizare“ va avea următorul cuprins:**

„Vânzarea acțiunilor societăților comerciale prevăzute în anexa nr. 1 se va face prin licitație cu strigare.“

2. **La punctul II.4 litera d) alineatul 6, prima liniuță din capitolul III „Politici de privatizare“ va avea următorul cuprins:**

„— societăți pe structura principalelor hoteluri rămase în administrare proprie, urmată de vânzarea acțiunilor societăților comerciale prevăzute în anexa nr. 2 prin licitație cu strigare;“

3. **Strategia privind privatizarea societăților comerciale din turism se completează cu anexele nr. 1 și 2 care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
p. Ministrul turismului,
Alin Burcea,
secretar de stat

Ministrul Autorității pentru Privatizare
și Administrarea Participațiilor Statului,
Ovidiu Tiberiu Muștescu
Ministrul dezvoltării și prognozei,
Gheorghe Romeo Leonard Cazan

București, 20 februarie 2002.
Nr. 165.

*ANEXA Nr. 1
(anexa nr. 1 la strategie)*

LISTA

cuprinzând societățile comerciale rezultate din divizarea Societății Comerciale „Neptun Olimp“ — S.A.*), care vor fi privatizate prin licitație cu strigare

Nr. crt.	Denumirea societății comerciale	Capitalul social — lei —
1.	MIDIA-NEPTUN — S.A.	1.669.850.000
2.	TOMIS-NEPTUN — S.A.	1.409.000.000
3.	ISTRIA-NEPTUN — S.A.	1.441.750.000
4.	CALLATIS-NEPTUN — S.A.	1.585.150.000
5.	OVIDIU-NEPTUN — S.A.	1.687.375.000
6.	PRAHOVA-NEPTUN — S.A.	3.495.750.000
7.	CLĂBUCET-NEPTUN — S.A.	2.919.075.000
8.	COVASNA-NEPTUN — S.A.	2.759.200.000
9.	DECEBAL-NEPTUN — S.A.	909.950.000
10.	SULINA-NEPTUN — S.A.	6.130.300.000
11.	NEPTUN — S.A.	7.773.450.000
12.	TERRA-NEPTUN — S.A.	11.696.750.000
13.	APOLLO-NEPTUN — S.A.	6.298.950.000
14.	ROMANȚA-NEPTUN — S.A.	6.553.850.000
15.	MIORIȚA-NEPTUN — S.A.	7.514.025.000
16.	BĂLEA-NEPTUN — S.A.	5.146.200.000
17.	GALAȚI-NEPTUN — S.A.	5.465.100.000
18.	HOTEL CLUB-NEPTUN — S.A.	8.430.950.000
19.	TRANSILVANIA-OLIMP — S.A.	6.254.100.000
20.	MOLDOVA-OLIMP — S.A.	4.998.925.000
21.	MUNTENIA-OLIMP — S.A.	4.818.750.000
22.	OLTENIA-OLIMP — S.A.	4.804.075.000
23.	BANAT-OLIMP — S.A.	4.015.025.000

*) Conform studiului de divizare.

*ANEXA Nr. 2
(anexa nr. 2 la strategie)*

LISTA

**cuprinzând societățile comerciale rezultate din divizarea Societății Comerciale
„Mamaia“ — S.A., care vor fi privatizate prin licitație cu strigare**

Nr. crt.	Denumirea societății comerciale	Capitalul social — lei —
1.	DACIA 2001— S.A.	9.961.500.000
2.	UNIREA 2001 — S.A.	2.162.450.000
3.	PATRIA 2001 — S.A.	4.813.375.000
4.	MIORIȚA 2001 — S.A.	7.680.575.000

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unui imobil în proprietatea publică a comunei Trușești, județul Botoșani

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, precum și ale art. 9 alin. (1) și ale art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea imobilului, compus din clădire și terenul aferent, situat în comuna Trușești, județul Botoșani, identificat potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din proprietatea publică a statului și din administrarea Centrului Național al Cinematografiei în proprietatea publică a comunei Trușești

și în administrarea Consiliului Local al Comunei Trușești, județul Botoșani.

Art. 2. — Transmiterea imobilului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol de predare-preluare încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă
Ministrul culturii și cultelor,
Răzvan Theodorescu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 20 februarie 2002.
Nr. 166.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului care se transmite în proprietatea publică a comunei Trușești, județul Botoșani

Locul unde este situat imobilul	Poziția din inventarul bunurilor aparținând domeniului public al statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.326/2002	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Cinematograful „Victoria“, comuna Trușești, județul Botoșani	Anexa nr. 7, nr. MF. 101.212, cod clasificare 8.30	Statul român, în administrarea Oficiului Național al Cinematografiei, prin Regia Autonomă a Distribuției și Exploatării Filmelor „Româniafilm“	Comuna Trușești, județul Botoșani, în administrarea Consiliului Local al Comunei Trușești	Suprafața construită = 500,86 m ² Suprafața construită desfășurată = 640,27 m ²

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂȚĂII ȘI FAMILIEI
Nr. 102/20 februarie 2002

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 34/31 ianuarie 2002

ORDIN

privind aprobarea Strategiei pentru implementarea finanțării bazate pe caz în spitalele din România

Ministrul sănătății și familiei și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
având în vedere:

— prevederile Acordului de colaborare încheiat în data de 1 iunie 2000 între Ministerul Sănătății, Casa Națională de Asigurări de Sănătate, Colegiul Medicilor din România, Ministerul Finanțelor și Departamentul de Sănătate și Servicii Umane al Statelor Unite ale Americii;

— prevederile Ordinului ministrului sănătății nr. 935/2000 privind aprobarea implementării primei etape a proiectului de finanțare a spitalelor bazate pe caz, completat prin Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 137/2001, în temeiul:

— Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu completările ulterioare;

— art. 18 lit. h) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 29 martie 2001, aprobat prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 37/2001,

emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Strategia pentru implementarea finanțării bazate pe caz în spitalele din România, conform planului prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Instituțiile implicate în implementarea finanțării bazate pe caz în spitalele din România sunt Ministerul Sănătății și Familiei — prin Centrul de Calcul, Statistică Sanitară și Documentare Medicală București și prin Institutul de Management al Serviciilor de Sănătate București —, Casa Națională de Asigurări de Sănătate și spitalele.

Art. 3. — Responsabilitățile specifice ale instituțiilor implicate, referitoare la activitățile necesare implementării — generarea și codificarea datelor clinice, colectarea electronică a datelor privind pacienții externi, clasificarea

pacienților externi pe grupe de diagnostic, monitorizarea activității spitalelor pe baza datelor clinice raportate, calcularea de costuri, tarife și valori relative privind grupele de diagnostic, elaborarea de politici de finanțare —, se vor stabili prin ordin comun al ministrului sănătății și familiei și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

Art. 4. — Direcțiile din cadrul Ministerului Sănătății și Familiei, Institutul de Management al Serviciilor de Sănătate București, Centrul de Calcul, Statistică Sanitară și Documentare Medicală București, direcțiile județene de sănătate publică, Casa Națională de Asigurări de Sănătate, casele de asigurări de sănătate și spitalele vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății și familiei,
Radu Deac,
secretar de stat

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Eugeniu Țurlea

ANEXĂ

STRATEGIA

pentru implementarea finanțării bazate pe caz în spitalele din România

Anul 2002 — faza I

Acțiuni strategice:

A. Începerea finanțării bazate pe caz pentru spitalele nominalizate în Ordinul ministrului sănătății nr. 935/2000

B. Începerea progresivă a activităților de codificare, colectare și trimitere a datelor privind pacienții externi pentru institute, spitale universitare, județene, municipale și orașenești

C. Dezvoltarea sistemului informațional necesar finanțării bazate pe caz și constituirea unor structuri specifice la nivel național și local

D. Evaluarea activității clinice a spitalelor pe baza datelor privind pacienții externi, inclusiv generarea de date statistice la nivel național și sprijinirea spitalelor pentru utili-

zarea acestor date la creșterea eficienței și a calității serviciilor furnizate

E. Analizarea, validarea și îmbunătățirea sistemului de clasificare în grupe de diagnostic, din punct de vedere clinic și al consumului de resurse, și a valorilor relative asociate grupelor de diagnostic

Anul 2003 — faza II

Acțiuni strategice:

A. Finanțarea bazată pe caz pentru spitalele cuprinse în faza I a planului de implementare — spitalele nominalizate în Ordinul ministrului sănătății nr. 935/2000, respectiv în Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 699/2001, și spitalele care au început în anul 2002 colectarea și trimiterea datelor referitoare la pacienții externi

B. Începerea progresivă a activităților de codificare, colectare și trimitere de date privind pacienții externati, pentru spitalele care nu au început aceste activități în anul 2002

C. Îmbunătățirea sistemului informațional necesar finanțării bazate pe caz și constituirea unor structuri specifice la nivel național și local

D. Evaluarea activității clinice a spitalelor pe baza datelor privind pacienții externati, inclusiv generarea de date statistice la nivel național, și sprijinirea spitalelor pentru utilizarea acestor date la creșterea eficienței și a calității serviciilor furnizate

E. Analizarea, validarea și îmbunătățirea sistemului de clasificare pe grupe de diagnostic, din punct de vedere clinic și al consumului de resurse, și a valorilor relative asociate grupelor de diagnostic

Anul 2004 — faza III

Acțiuni strategice:

A. Finanțarea bazată pe caz a tuturor spitalelor care au fost cuprinse în fazele anterioare ale planului de implementare

B. Evaluarea activității clinice a spitalelor pe baza datelor privind pacienții externati, inclusiv generarea de date statistice la nivel național, și sprijinirea spitalelor pentru utilizarea acestor date la creșterea eficienței și a calității serviciilor furnizate

C. Analizarea, validarea și îmbunătățirea sistemului de clasificare în grupe de diagnostic, din punct de vedere clinic și al consumului de resurse, și a valorilor relative asociate grupelor de diagnostic.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind prospectul de emisiune al certificatelor de trezorerie cu discount lansate în luna martie 2002

Ministrul finanțelor publice,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 18/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările ulterioare,

având în vedere prevederile Legii datoriei publice nr. 81/1999, ale Convenției nr. 16.813/19/1998, ale Actului adițional nr. 8.013/1/23 iunie 2000, încheiate între Ministerul Finanțelor Publice și Banca Națională a României, și ale Regulamentului privind operațiuni cu titluri de stat derulate de către Banca Națională a României în calitate de agent al statului,

emite următorul ordin:

Art. 1. — În luna martie 2002 sunt scadente certificatele de trezorerie seriile I1 07.03.2002, I3 14.03.2002, L4 14.03.2002, I5 21.03.2002, L9 28.03.2002, obligațiunile de tezaur cu dobândă denominate în valută seriile VAL 16 2002 USD, VAL 16 2002 DM, VAL 1 2002 USD, VAL 1 2002 DM, VAL 19 2002 USD, VAL 19 2002 DM, VAL 3

2002 USD, VAL 3 2002 DM și obligațiunile de stat cu dobândă seriile 2002/1 și 2002/VAL BCR.

În vederea finanțării și refinanțării datoriei publice interne Ministerul Finanțelor Publice anunță pentru luna martie 2002 programul emisiunilor de titluri de stat, astfel:

Seria	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Nr. de zile	Valoarea emisiunii — lei —
C1	05.09.2002	5 martie 2002	7 septembrie 2002	182	500.000.000.000
C2	06.03.2003	5 martie 2002	6 martie 2003	364	600.000.000.000
C3	13.03.2003	12 martie 2002	13 martie 2003	364	1.500.000.000.000
C4	20.06.2002	19 martie 2002	20 iunie 2002	91	500.000.000.000
C5	19.09.2002	19 martie 2002	19 septembrie 2002	182	500.000.000.000
C6	20.03.2003	19 martie 2002	20 martie 2003	364	500.000.000.000
C7	27.06.2002	26 martie 2002	27 iunie 2002	91	500.000.000.000
C8	27.03.2003	26 martie 2002	27 martie 2003	364	500.000.000.000

Ministerul Finanțelor Publice își rezervă dreptul ca valorile împrumutate aferente seriei să fie majorate sau micșorate până la anularea emisiunilor, în funcție de necesitățile de finanțare a contului general al trezoreriei statului și de nivelul randamentului înregistrat la data licitației.

Art. 2. — Metoda de vânzare este licitația, care va avea loc, pentru fiecare serie de certificate de trezorerie cu dis-

cont, la datele menționate în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va face după metoda cu preț multiplu.

Art. 3. — Ofertele de cumpărare sunt de tip competitiv și vor cuprinde valoarea nominală, costul total, rata discountului, prețul și randamentul.

Se admite defalcarea valorii totale în maximum 5 tranșe valorice la rate diferite ale randamentului.

Prețul și randamentul se vor calcula utilizând următoarele formule:

$$P = \frac{1 - (dxr)}{360} \text{ și}$$

$$y = \frac{r}{P},$$

în care:

P = prețul titlului cu discount exprimat cu șase zecimale;

d = numărul de zile până la scadență;

r = rata discountului;

y = randamentul (rata dobânzii).

Fiecare ofertă va fi de minimum 100.000.000 lei.

Valoarea nominală individuală a unui certificat de trezorerie cu discount este de 10.000.000 lei.

Nu sunt acceptate ofertele necompetitive.

Art. 4. — Certificatele de trezorerie cu discount pot fi cumpărate de intermediari autorizați să tranzacționeze titluri de stat pe piața primară, care vor depune oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților lor, persoane juridice.

Certificatele de trezorerie cu discount mai sus menționate nu se adresează persoanelor juridice nerezidente în România.

Art. 5. — Ofertele de cumpărare se depun la Banca Națională a României în ziua licitației, până la ora 12,00.

Art. 6. — Rezultatul licitației va fi stabilit în aceeași zi, la sediul Băncii Naționale a României, de comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 7. — Plata certificatelor de trezorerie cu discount se va face la data emisiunii, prin debitarea contului cumpărătorului deschis la Banca Națională a României cu suma reprezentând costul total al certificatelor de trezorerie cumpărate.

Art. 8. — Răscumpărarea certificatelor de trezorerie cu discount se va face la data scadenței prin creditarea contului deținătorului cu suma reprezentând valoarea nominală totală a certificatelor de trezorerie cu discount.

Art. 9. — Prezenta emisiune nu beneficiază de facilități fiscale.

Art. 10. — Direcția generală a trezoreriei statului va aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 28 februarie 2002.
Nr. 310.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
